

BEZWIJKT DE BEWINDVOERDER ONDER DE REGELDRUK?

Recent heeft RHM de jaarlijkse benchmark onder bewindvoerders opnieuw uitgevoerd. “Aan de hand van circa 125 getoetste bewindvoerders, hebben mijn collega’s en ik belangrijke kengetallen afgezet tegen het gemiddelde en tegen de 20% best-scorende bedrijven. Daarmee wordt in één oogopslag duidelijk waar je als bewindvoerder goed scoort en waar verbetering mogelijk is”, aldus Pieter Weijs, adviseur van RHM.

Enigszins verontrustend is de conclusie dat het aantal te behandelen dossiers per fte is gedaald en dat de bewindvoerder lijkt te bezwijken onder de regeldruk. Een belangrijke oorzaak hiervoor is volgens Pieter dat een bewindvoerder procentueel gezien steeds meer schuldendossiers heeft. “Een tendens in de markt is dat zodra de schulden zijn afgelost of gesaneerd, het bewind door de rechtbank wordt beëindigd. Hierdoor ontstaat een procentuele daling van het aantal schuldenvrije dossiers.”

Het aandeel schuldendossiers stijgt dus procentueel, terwijl een dergelijk dossier in de regel meer tijd vergt dan een schuldenvrij dossier. “De rechtbank telt op jaarbasis circa 5 uur extra voor een schuldendossier. De meeste bewindvoerders zullen erkennen dat dit niet voldoende is. Ik denk dat het dubbele hiervan de werkelijkheid beter benadert. Vergelijk je dit met een schuldenvrij-bewind, dan heeft de bewindvoerder in de regel circa 40% meer tijd nodig heeft dan de norm van 17 uur.”

JUISTE VERHOUDING DOSSIERS

Hoe kunnen bewindvoerders het beste met deze ontwikkeling omgaan? “Zij doen er verstandig aan om de samenstelling van hun cliëntenportefeuille goed in de gaten te houden en een juiste verhouding tussen schuldenvrije- en schuldendossiers te hanteren. Want de keuzes die je nu maakt, hebben impact op de samenstelling van je portefeuille over vijf jaar en dus ook op je rendement over vijf jaar.”

Kijk voor meer informatie op www.rhmweb.nl.

DE MKB'ER ALS (CYBERSECURITY) STEREOTYPE

Ik lees nog wel eens wat. En soms valt mij dan wat op. Wat mij de laatste tijd opvalt, is dat het in de vakliteratuur over informatiebeveiliging en cybersecurity steeds meer gaat over ‘het mkb’ en hoe deze ‘mkb’er geholpen moet worden om zijn digitale weerbaarheid te vergroten. Hierbij worden onrustig makende cijfers niet geschuwd; “60% van de cyberaanvallen zorgt voor een faillissement in het mkb”, “17% van de Nederlandse mkb’ers zegt ooit zelf slachtoffer te zijn geworden van dit delict.” Terwijl: “Ongeveer 99% van de economische activiteiten binnen Europa te herleiden zijn naar het mkb.” Allemaal citaten uit IB-magazine van december 2022.

Vervolgens volgen er vaak gepoogde stereotyperingen van deze mkb’er en waarom deze groep nog steeds zo halsstarrig achterblijft en zich als gewillig slachtoffer positioneert. Een vaak voorkomende conclusie is dat ‘zij’ echt van buiten geholpen moeten worden door op basisschoolniveau kennis aan te reiken of – nog beter – via geldelijke stromen (onder andere subsidies) ‘het probleem’ voor ze op te lossen. Dat gaat dan soms op de volgende wijze: “...Hieruit is gebleken dat de motivatie van ondernemers wordt beïnvloed door een vrij complex samenspel van verschillende sociaalpsychologische factoren...”

Wellicht is het een idee om ‘de mkb’ers’ niet meer over één kam te scheren door vooral de problemen (en kansen) van de digitalisering bij de desbetreffende ondernemers zelf te laten. Zolang anderen voor hen het probleem oplossen (onder andere omdat dit voor ‘de mkb’er te moeilijk, te complex en geen onderdeel van hun onderneming zou zijn), gaat er bij die ondernemer ook niks gebeuren. Waarom zouden ze, het zijn ondernemers. Wellicht is het ook een idee iedere ondernemer (groot en klein) zelf verantwoordelijk te laten zijn voor de voor- en nadelen van digitalisering. Dus, beste ondernemer, los het vooral zelf op zodat de gekozen wijze bij jou past. En wees dan blij met je succes en neem je verlies bij gevolgen door eventuele onderschatting.

Alex Klaassen, IT Risk organisatie NewDay
www.newdayriskservices.nl